

Selçuk Üniversitesi
Dilek Sabancı Devlet Konservatuvarı
Sahne Sanatları Bölümü
Tiyatro Ana Sanat Dalı
2025-2026 Konservatuvar Giriş Sınavı Zorunlu Parça

(Kadın – Dram)

Oyun Adı: Elektra
Yazar: Sophokles
Çeviren: Azra Erhat

Elektra:

Ey en sevdiğim insanın hatırası! Orestes, işte hayatının bana son yadigârı! Bu dönüşün, seni buradan uzaklaştırırken beslediğim ümitlere ne kadar aykırı! Bugün elimde taşıdığım bir hiçtir çocuğum, ah çocuğum! Seni saraydan yolladığımda ısıltıldın oysa. Bu ellerle seni ölümden kaçırıp kurtarmadan, gurbete göndermeden hayata gözümü kapasaydım keşke! O gün orada ölürdün ve babamızın mezarında sana da bir yer verilirdi. Şimdi gurbette bir sürgün gibi evinden, ablandan uzak, feci şekilde can verdin! Zavallı ben şefkatli ellerimle cansız vücudunu yıkayıp süsleyemedim; bu acı yükü yakıcı alevlerin içinden kaldırmak bana düşerdi, kaldıramadım. Bu hizmeti bile yabancı ellerden gördün ve zavallı cesedin küçük bir toz yığını halinde küçücük bir kaba sığıldı. Emeklerim boşa gitti, senin için çektiğim tatlı zahmetler boşunaymış! O zamanlar annenin değil, benim gözbebeğimdin, sarayda herkesten çok ben sana bakardım, sen de bana hep abla derdin. Fakat sen öldün ve bunların hepsi bir günde yok oldu gitti! Bir kasırğa gibi her şeyimi beraberinde alıp götürdün. Ama düşmanlarımız gülüyor, o anne olmayan annemiz sevincinden çıldıracak. Halbuki çok defa gizlice, ondan öç almak için buraya geleceğini bana haber vermiştin. Fakat kara bahtımız ümitlerimizi boşa çıkardı, senin o sevgili çehren yerine bana bir avuç külle işime yaramayan bir gölge yolladı. Ah zavallı vücudun! Küllerinin bulunduğu bu urnaya beni de kabul et, bir ölüyü diğer ölünün yanına al, ben de yerin altında seninle beraber oturayım! Sen hayattayken, kaderimizi paylaştık; şimdi de öldükten sonra, tozlarını paylaşmak istiyorum. Görüyorum ki ancak ölüler ıstırap çekmiyor.